

[Hagen Hagensen]

se. Ser man på den oversigt, som følger med forslaget, ser man, at der er store skattekrede, hvor der i ingen af de 2 år, undersøgelsen har omfattet, overhovedet har været sager om ligningslovens § 28, og det kan simpelt hen ikke være tilfældet, hvis man virkelig ville være opmærksom på dette forhold. Omvendt er der skattekrede, der er forholdsvis små, der har haft et meget betydeligt antal sager i forhold til skatteydernes tal. Når der ikke er lighed for alle, kunne man altså godt ophæve bestemmelsen.

Jeg medgiver ordføreren for regeringspartiet, at et forslag om at forhøje grænsen dog er et skridt på vejen, og at vi forleden dag gav tilslutning til forhøjelse af grænsen, men hvor jeg netop ved den lejlighed pegede på, at der sker en ganske uensartet behandling, en ganske uensartet anvendelse af § 28 landet over. Det bør man tilsigte at undgå, og derfor er det nok bedst, at man ophæver bestemmelsen.

Anders Poulsen (V):

Jeg kan sige, at vi i venstre er absolut positive over for det fremsatte lovforslag om at ophæve ligningslovens § 28.

Ministeren henviste i sit meget korte indlæg til det lovforslag, han selv har fremsat, om at regulere beløbsgrænsen. Der kunne godt være grund til i den forbindelse at minde ministeren om, at den oprindelige begrundelse for at indføre ligningslovens § 28 jo var, at man ønskede en begrænsning af kommanditisters afskrivning, men nu er det i ministerens forslag nævnt, at § 28 også har indflydelse på landbrugerens afskrivningsmuligheder. Det var altså ikke den oprindelige mening, og jeg synes sådan set, at den begrundelse, der står i ministerens eget forslag, meget vel illustrerer, at lovbestemmelsen slet ikke har levet op til de intentioner, der lå til grund for den, og derfor er den rigtige og konsekvente stilling til dette at ophæve denne begrænsning af afskrivningerne i ligningslovens § 28. Siden gennemførelsen i sin tid er der i øvrigt sket en del, hvad angår kendelser, domme og lovgivning på kommanditselskabsområdet, og derfor mener jeg ikke, at der er brug for denne begrænsning, i hvert fald ikke i henseende til de oprindelige intentioner med gennemførelse af lovbestemmelsen i sin tid.

Jeg synes også, der er grund til at sige, at den eksisterende lovgivning virker meget vilkårligt. Der er stor forskel på de virkninger, den har. Det gør ingen forskel på virkningen af § 28, om det f.eks. drejer sig om et privatforbrug, hvor husholdningen alene består af 1 person, eller om et privatforbrug, hvor husholdningen består af mange personer. Det er ikke rimeligt, og ved at hæve beløbsgrænsen lidt, som ministeren foreslår, modererer man disse urimeligheder, men man fjerner dem naturligvis slet ikke. Jeg synes også, der er grund til at sige, at de forhold, hvorunder erhvervslivet i øjeblikket virker og producerer og skal foretage sine investeringer, gør, at det eneste rigtige må være at fjerne ligningslovens § 28.

Lad os blive fri for den slags tilfældigheder, den slags ikke særlig rimelig lovgivning. I virkeligheden kunne ministeren gøre en god tjeneste i overensstemmelse med det, ministeren for et øjeblik siden sagde om at tydeliggøre lovgivningen, ved at medvirke til at fjerne ligningslovens § 28.

Bollmann (CD):

Vi har jo for få dage siden haft en debat om virkningerne af § 28, så jeg skal ved denne lejlighed nøjes med at sige, at vi i princippet er positive over for en total ophævelse, men samtidig må man erkende, at vi nok ikke i denne omgang når længere end det, ministeren har foreslået, som formentlig bliver vedtaget med et stort flertal.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som det er nævnt af tidligere ordførere, er der fremsat et lovforslag om forhøjelse af beløbet i § 28. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til ministeren for, at han dermed opfylder det løfte, som det radikale venstre fik. Jeg mener, at det derefter er således, at vi kan leve med denne paragraf, indtil vi får en egentlig skattereform, men jeg vil gerne understrege, at der i forbindelse med skattereformen er al mulig grund til at se på, om vi bør fortsætte med denne bestemmelse.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke her undlade at erkende, at vi jo var med til at indføre § 28 i sin tid for at opfange visse såkaldte nulskatteydere, så de i alt fald kom til at betale skat af en del af privatforbruget, men vi må erkende, at som